N°. 40. A°. 1834.

MAANDAG DEN 19den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 15 *Mei* 1834.

» Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 12den dezer, n°. 515/455, is ten gevolge van daarom gedaan verzoek, aan den Heer C. L. G. LINCKERS, *Wijkmeester* van de Wijk L°. D, *eerste gedeelte*, EERVOL ontslag verleend, en voorts in deszelfs plaats als *Wijkmeester* in voors. Wijk benoemd en aangesteld, den Heer JOHAN CHRISTIAAN DOERRLEBEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 15 *Mei* 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 12den dezer, n°. 517/457, is aan JOHANNES ANDREAS MULLER JR., op deszelfs verzoek EERVOL ontslag verleend als *Klerk bij het Departement der Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld, CORNELIS KAERSENHOUT.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 15 *Mei* 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie, dd. heden, n°. 526/465, is M. D. TEENSTRA, *Commies bij het Geregtshof* alhier, uit zijne betrekking in 's Lands dienst ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 16 *Mei* 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de daarin vermelde Slaven, te weten:

J. O. N. ENGELBRECHT en G. S. DE VEER, Ambtenaren, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, als beheerende den Boedel CATRIJNTJE van BUURMA, voor de Slavin *Dina*; aankomende gemelde Boedel.

H. A. BUHK, in qualiteit als Executeur des Boedels G. W. RENS, voor den Slaaf *Henrij*; aankomende gemelde Boedel.

NICOLAAS HERBERT, voor den Slaaf *Paul*; hem in eigendom toebehoorende.

CAREL STEIN, voor de Slaven *Louis en John*; hem in eigendom toebehoorende.

GEORGE CHRISTIAAN HAMPE, voor de Slavin *Anna*; hem in eigendom toebehoorende.

JAN JOHANNES HASTER, voor de Slavin *Silvia Maria Elisabeth Haster*, welke toebehoord hebbende aan wijlen J. F. HASTER, alsmede voor hare Kinderen *Paulina Henrietta Heijdman* en *Robert François Heijdman*.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren."

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 17 *Mei* 1834.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat uithoofde der thans verminderde prijs van het Meel, de zetting van het Brood gedurende de nog overige dagen van deze maand wordt bepaald, als volgt:

Het BROOD van 2 Cents, moet wegen 7 Oncen,

En dat van 4 Cents 4 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2 Maart.

Uit Weenen meldt men het volgende:

Naar hetgeen tot hiertoe omtrent het verhandelde in de eerste bijeenkomst van het Ministers-Congres is uitgelekt, zoude in die zitting enkel eene aanspraak door den Vorst *von Metternich* gedaan zijn, waarin de onderwerpen worden aangeduid, over welke gehandeld zou moeten worden. Men verzekert, dat in de rede des Oostenrijkschen Ministers een zeer gematigde en verzoeningademende geest heerschte, en belooft zich dus van de handelingen van het Congres de heilzaamste vruchten voor de bevrediging van Duitschland.

In eenen brief uit Londen leest men:

» Het Turksch-Russische verdrag is nu vooreerst terzijde gelegd; maar het is een worm, die onzen staatsmannen aan het hart knaagt en hun menigen slapeloozen nacht bezorgt. Zij vinden het niet raadzaam, te dier zake met Rusland oorlog te beginnen; maar behouden zich voor om ter gelegener tijd daarop terug te komen. Ons smaldeel in de Middellandsche zee wordt dan ook ingevolge het vroeger besluit werkelijk versterkt. Ook jegens *Mehemed-Ali* schijnt men thans meer voorkomendheid in acht te nemen, om hem te winnen. Het is een ongeluk, dat de Fransche invloed te Alexandrie zulke diepe wortelen heeft geschoten, dat men voor botsingen met Frankrijk moet vreezen, bijaldien men de Engelsche belangen aldaar krachtdadig wilde voorstaan. Intusschen blijft er niets anders voor ons over, zoo wij niet uit de Middellandsche zee verdrongen willen worden, of ons in zekeren zin afhankelijk van Frankrijk willen maken. Daarentegen is een innig verbond met Frankrijk noodig, om aan Rusland ontzag in te boezemen; en onze staatsmannen zouden een bewijs van groote bekwaamheid geven, indien zij, zonder de vriendschapsbetrekkingen met Frankrijk te benadeelen, aan onze staatkundige invloed te Alexandrie wisten te verschaffen. De Russische diplomatie schijnt dit goed ingezien te hebben, en dienovereenkomstig te handelen. De verschillende geruchten over eene toenadering tusschen de kabinetten van St. Petersburg en Parijs schijnen daarop te berusten, dat men het voor onmogelijk houdt, dat wij met Egypte in naauwere betrekkingen zouden kunnen komen, zonder het vertrouwen der Franschen te verliezen."

Van het eiland Kandia heeft men geene nieuwe berigten ontvangen; over Syra had men vernomen dat de toestand van gemeld eiland van dag tot dag treuriger werd, ten gevolge van de bloedige maatregelen der Egyptische Bevelhebbers, en dat de Egyptische Admiraal *Osman* Pacha, om geene andere reden den Onder-Koning verlaten had, dan om van de uitvoering van diens gestrenge bevelen ten aanzien der Kandioten ontheven te zijn.

In de financiële wereld spreekt men veel van eene geldleening van 240 of 300 millioen francs, die de Fransche Regering voornemens is te sluiten, om het bestaande te kort in de schatkist te dekken. Het gerucht, dat de Minister van Finantien eenige bankiers over de wijze, waarop deze leening moest worden gesloten, had gepolst, heeft eenigen invloed op de fondsen gehad.

De Belgische bladen maken de ontworpen statuten voor de nieuw op te rigten Belgische Handelmaatschappij bekend. Het volgende is een uittreksel daaruit:

» Het doel der Maatschappij is de uitvoer van voortbrengselen der Belgische Katoenfabrijken.

» De Maatschappij zal gevestigd worden, zoodra de tegenwoordige statuten de goedkeuring zullen erlangd hebben van de Algemeene Maatschappij ter begunstiging van de volksvlijt te Brussel, alsmede de koninklijke bekrachtiging, en zoodra 250 aandeelen geplaatst zullen zijn.

» Het kapitaal der maatschappij is bepaald op 3 millioen franken, vertegenwoordigd door 3000 aandeelen, ieder van 1000 franken.

» Boven en behalve de drieduizend aandeelen, die het oorspronkelijk kapitaal der maatschappij uitmaken, zal het bestuur derzelve nog een onbepaald getal aandeelen vermogen uit te geven, zoo het zulks voor het welzijn der maatschappij voegzaam acht. Geene nieuwe uitgave van aandeelen zal echter kunnen plaats hebben zonder toestemming der Algemeene Maatschappij.

» Alleen Belgische Katoen-Fabrikanten zullen deelhebbers der maatschappij kunnen zijn.

» Elk aandeel geeft het regt om, door tusschenkomst der maatschappij, voortbrengselen der vaderlandsche Katoen-Fabrijken te doen uitvoeren, tot een bedrag, door de directie te bepalen, en zoo veel mogelijk gelijkstaande met het bedrag van het aandeel, na aftrek der noodige kosten voor den uitvoer.

» De uitvoerder zal van de directie, na gedaan onderzoek der Koopwaren, 90 ten 100 van derzelver waarde ontvangen.

» De directie bepaalt den prijs der waren, en de plaats van derzelver bestemming; aan haar staat mede de keuze der waren welke in de plaats der uitgevoerde naar Belgie ingevoerd zullen worden.

» Elke operatie geschiedt op risico van den aandeelhouder voor wiens rekening zij gedaan wordt. Levert zij verlies op, dan moet de aandeelhouder zulks aan de Maatschappij vergoeden, na aftrek van een telkens

vóór den uitvoer te bepalen gedeelte van het verlies; levert zij winst op, dan strekt dit ten voordeele van den aandeelhouder, na aftrek van een vierde der winst ten behoeve van het reserve-fonds,

»Voor elk aandeel is de houder verpligt om aan de Maatschappij eene som van 1000 franken te verwaarborgen, die niet gevorderd zal kunnen, het zij geheel, het zij ten deele, dan wanneer de door de Maatschappij geleden verliezen de directie mogten noodzaken om dezelve in te vorderen.

„De deelhebbers, die ten minste tien aandeelen bezitten en als zoodanig op de registers der Maatschappij ingeschreven zijn, zullen, het zij in persoon, het zij door gemagtigden, de Maatschappij op de algemeene vergaderingen vertegenwoordigen.

„Op de algemeene vergaderingen worden door de stemgeregtigden de vijf bestuurders en zeven commissarissen der Maatschappij benoemd.

„De algemeene Maatschappij ter begunstiging der volksvlijt zal ter beschikking van de Handelmaatschappij eene som van 350,000 franken stellen, van den dag af, dat dezelve hare verrigtingen begint."

(Nederl. Staats-Courant).

MENGELINGEN.

IETS UIT DE REIZE VAN *KEATINGE*, IN *AFRICA*.

(Vervolg en Slot van N°. 39).

Na vier maanden en tien dagen keert zij op nieuw naar het zeestrand terug, met denzelfden gouden kam, en met vier versche eijeren, welke laatste zij aan den eersten persoon overhandigt, dien zij ontmoet. Deze, al ware hij ook de Bassa zelf, dien zij ontmoet. Men gelooft, dat deze eijeren alle droefheid en verdriet wegnemen, en daarom ontvangt niemand dezelven gaarne; echter veroorlooft het gebruik niet, dezelven te weigeren. De treurende komt het haar nog eens aan het strand, werpt den gouden kam in de golven, en dan mag zij weder hertrouwen.

De bruidschat of de kleederen eener rijke *Moorsche* dame beschrijft dezelfde verhaler aldus: De Prinses heeft honderd paar schoenen, honderd paar rijk geborduurde halve laarzen, even zoo vele kleeden, pantalons, lijfjes, hemden, mutsen, en nog vele andere dingen in dezelfde evenredigheid. Elke sortering was in een vierkante kist gepakt, en de geheele voorraad werd in plegtigen optogt door de eene poort van het paleis uit- en door de andere ingedragen. Eene krijgswacht en een talrijk gevolg verzelden den togt, en vele vrouwen zongen daarbij haar *Loo Loo Loo.* Hetzelfde gezang verheft zich ook van het oogenblik af, waarop de bruid het vaderlijk huis verlaat, tot dat zij aan de woning van haren echtgenoot komt.

Bij deze gelegenheid opent de bruid gewoonlijk den optogt; echter is zij in eene kast of een klein huisje opgesloten, dat door een paard, een muildier of een ezel gedragen wordt. Hetzelfde gebruik heerscht bij alle *Mutelmannen.* Zoodra de Prinses in haar vertrek was aangekomen, ontving zij bezoek. Zij zat op een verheven troon, met eenen sluijer, van goud of zilver borduursel, bedekt; aan hare voeten hingen gouden, vier of vijf pond zware, ketenen. Twee slavinnen droegen hare haarlokken, welke, met goud en edelgesteenten doorvlochten, zoo zwaar waren, dat zij onmogelijk zoude kunnen opstaan. Om zich van dit haartooisel een begrip te kunnen vormen, moet men weten, dat bij de opschiktafel eener rijke dame eene menigte van zwarte slavinnen, elk met een eigen werk, bezig is. De eene moet de haren vlechten, de tweede zorgt voor het reukwerk, eene derde is met de wenkbraauwen bezig, eene vierde met de kunstkleuren voor het aangezigt, eene vijfde met het gereed maken der kleederen, enz. Het haar wordt in twee groote lokken verdeeld, waarin, nadat zij met welriekende waters en zalven bevochtigd zijn, een vierde van een pond poeder van kruidnagelen gestrooid wordt. De nagels der teenen en vingeren worden zwart geverwd; aan de laatsten steekt men ringen, en eindelijk wordt der schoone dame een gouden snoer en zilverpaarlen om den hals gehangen, die haar tegen toověrij moeten beveiligen.

Behalve den paauwentroon en de versierselen, welke NADIRSHAH in *Delfi* veroverde, haalt wel niets bij de tentoonstelling van goud, zilver en korstbaarheden, welke in het paleis van *Tripoli* te zien zijn. De Vorsten der *Barbareskers* verzamelen onophoudelijk schatten, zonder ooit iets daarvan uit te geven. De soldaat moet zijne soldij door roof verkrijgen.

Bij allen glans en pracht, welke aan het hof van den Bassa heerschen, zijn zijne vrouwen en kinderen desniettemin met de bezigheden der huishouding en met vrouwelijken arbeid wel bekend. Zij naaijen, weven, borduren en spinnen wol. Zij hebben het toezigt over de keuken, en de vrouwen bedienen hare mannen aan tafel. Worden de vrouwen, in vele opzigten, ook niet beter gehouden dan slavinnen, zij genieten toch het zeldzame voorregt, om den man den toegang tot haar vertrek te weigeren, waartoe niets anders noodig is, dan dat zij hare muilen voor de deur plaatsen. Het is der Vorstinnen zelden geoorloofd, het paleis te verlaten, en nooit anders dan des nachts, met een talrijk gevolg en een krijgsgeleide. Dan worden er fakkels voor haar heen gedragen; hare komst wordt door uitroepers aangekondigd, en wolken van reukwerk omzweven den togt. Wie het waagde, van de straat of uit zijn huis naar de Vorstinnen om te zien, zoude daarvoor met het leven moeten boeten. *Tripoli* is de éénige *Moorsche* stad, alwaar de huizen vensters hebben, die op de straat uitzien. De vrouwen worden hier te lande zoo weinig geacht, dat een vader, echtgenoot of broeder, die zijne dochter, huisvrouw of zuster wil om het leven brengen, daartoe alleen het verlof van den Bassa of Bey behoeft te vragen. Een meisje werd, op de verdenking van een ligtzinnig gedrag, door haren neef, in de afwezigheid van haren vader, met een pistoolschot gewond; zij genas van hare wonde, en konde weder in den tuin wandelen, waar men haar op eenen zekeren dag gewurgd vond. Eenige onderzoekingen waren vruchteloos, en elkeen verzekerde nu, de booze geesten hadden haar ontzield.

MACGIL verzekert, dat de *Mooren* niet zoo jaloersch op hunne vrouwen zijn als de *Turken*, daar zij aan dezelven meer vrijheid geven, en deze zich niet ontzien, haar aangezigt voor christenen te ontsluijeren. Hij verhaalt, tot bewijs hiervan, eene gebeurtenis, die althans de goedaardigheid van den toenmaals regerenden Bey kan te kennen geven. Een *Europeesch* heelmeester werd beschuldigd van geheime verkeering met eene der vrouwen van den Bey. Deze liet op den heelmeester passen, en, toen de beschuldiging buiten twijfel was gesteld, riep hij denzelven tot zich, gaf hem eene beurs met goud, en raadde hem, aanstonds te vertrekken, wanneer hem zijn leven lief was.

Dik te zijn, wordt bij de *Mooren*, even als bij de *Turken*, voor schoon gehouden. Huwbare dochters worden dikwerf waarlijk gemest. Eene bruid, welke eene vrouw van aanzienlijke dikte moet vervangen, past de ringen en armbanden van hare voorgangster aan, voedt zich met spijzen, die uit een bijzonder deeg worden vervaardigd, en met het geliefkoosde *Cooscosoo* zoo lang, tot dat haar ligchaam den begeerden omvang bereikt heeft. Het gebeurt ook vaak, dat de goede meisjes bij deze wreede behandeling gezondheid en leven verliezen.

(Vaderl. Letteroefeningen.)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Het Noord-Amerik. Schip *Margaret*, Kapt. D. PEPPER, van *Boston.*

Het Noord-Amerik. Schip *Sarah Ann*, Kapt. CHARLES FITZ, van *Gloucester.*

De Noord-Amerik. Brik *Albert*, Kapt. SAML. WATERHOUSE, van *Portland.*

De Noord-Amerik. Schoener-Brik *Rice Plant*, Kapt. F. NICKERSON, van *Boston.*

UITGEKLAARD.

Het Schip *Atalante*, Kapt. C. MEIJER, naar *Amsterdam*; lading: 267 vaten Suiker, 71 balen schoone 7 dito vuile Katoen, en een partijtje Quassiehout.

Het Schip *Guijana*, Kapt. F. POPKEN, naar *Rotterdam*; lading: 59 vaten en 566 balen heele Koffij, 7 vaten en 94 balen gebroken Koffij, 94 balen schoone- en 7 dito vuile Katoen.

Het Noord-Amerik. Schip *Planet*, Kapt. F. CRANE, naar *Boston*; lading: 147 vaten Malassie.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.